

**UGOVOR
IZMEĐU
BOSNE I HERCEGOVINE
I
REPUBLIKE HRVATSKE
O IZRUČENJU**

Bosna i Hercegovina i Republika Hrvatska (u dalnjem tekstu: države ugovornice), svjesne potrebe daljnog unaprjeđenja međusobne saradnje u oblasti pravosuđa, uzimajući u obzir visoku opasnost od svih oblika kriminala, a posebno organiziranog kriminala i korupcije i drugih teških krivičnih djela i njihovog transnacionalnog širenja, kao i važnost borbe protiv organiziranog kriminala, korupcije i drugih teških krivičnih djela te potrebu za djelotvornom međusobnom saradnjom država u toj borbi, u želji da posebno urede saradnju u pogledu izručenja, sporazumjeli su se kako slijedi:

Obaveza izručenja
Član 1.

Države ugovornice obavezuju se da će u skladu sa odredbama ovog Ugovora, na molbu, jedna drugoj izručivati lica, koja se u državi koja traži izručenje (u dalnjem tekstu: država moliteljica) gone zbog krivičnog djela ili se traže radi izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u skladu sa pravom država ugovornica.

Način komunikacije
Član 2.

- (1) Nadležni organi država ugovornica u provođenju ovog Ugovora komuniciraju pismenim putem i to putem ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.
- (2) Diplomatski put komunikacije ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.
- (3) U hitnim slučajevima, molbe i obavještenja prema ovom Ugovoru mogu se dostavljati putem Međunarodne organizacije kriminalističkih policija (INTERPOL).

Jezik i legalizacija
Član 3.

- (1) Molbe koje se podnose i dokumentacija koju treba dostaviti prema odredbama ovog Ugovora sastavljaju se na jeziku države moliteljice.
- (2) Legalizacija isprava iz stava (1) ovog člana nije potrebna.

Dokumentacija
Član 4.

Uz molbu za izručenje država moliteljica će priložiti:

- 1) sredstva za utvrđivanje identiteta lica čije se izručenje traži (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);

- 2) optužnicu ili presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt istog pravnog značaja, u ovjerenom prijepisu ili ovjerenoj kopiji originala. U ovim aktima mora biti navedeno: ime i prezime lica čije se izručenje traži i drugi podaci koji su potrebni za utvrđivanje njegovog identiteta, opis djela i zakonski naziv krivičnog djela;
- 3) izvod iz teksta zakonskih odredbi koje treba da budu primijenjene ili su bile primijenjene prema licu čije se izručenje traži;
- 4) podatke o dužini krivične sankcije kada se radi o izručenju lica radi izdržavanja ostatka krivične sankcije;
- 5) ostale podatke ili dokumente koji mogu da budu od značaja za donošenje odluke o izručenju.

Dopuna dokumentacije
Član 5.

- (1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država moliteljica nedovoljni za donošenje odluke države od koje se traži izručenje (u dalnjem tekstu: zamoljena država) na osnovu ovog Ugovora, zamoljena država može zatražiti dopunska obavještenja i dokumentaciju te odrediti primjereni rok za njihovu dostavu, ne duži od 15 dana.
- (2) Rok iz stava (1) ovog člana može se na obrazloženi zahtjev produžiti za još 15 dana.
- (3) Ako država moliteljica u rokovima predviđenim u stavovima (1) i (2) ovog člana ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak za izručenje i lice čije se izručenje traži pustiti na slobodu.
- (4) Troškove koji su nastali neosnovanim oduzimanjem slobode u slučaju iz stava (3) ovog člana nadoknadit će država moliteljica zamoljenoj državi.

Krivična djela za koja se izručenje dopušta
Član 6.

- (1) Izručenje u svrhu krivičnog gonjenja dopustit će se samo ako je za krivično djelo prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od jedne godine ili teža kazna.
- (2) Izručenje u svrhu izvršenja pravosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dopustit će se samo za krivična djela koja su kažnjiva prema pravu obje države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti, iznosi najmanje četiri mjeseca.
- (3) Ako molba za izručenje uključuje više krivičnih djela ili više pravosnažno izrečenih kazni zatvora ili mjera koje uključuju oduzimanje slobode od kojih neka ne udovoljavaju uslovima iz stava (1) ili (2) ovog člana, zamoljena država će dopustiti izručenje i u tom slučaju.

**Izručenje vlastitih državljana za krivična djela organiziranog kriminala,
korupcije i pranja novca**
Član 7.

- (1) Izručenje vlastitih državljana u svrhu krivičnog gonjenja dopustit će se ako su ispunjeni uslovi propisani ovim Ugovorom za krivična djela organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca za koja je prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od četiri godine ili teža kazna.
- (2) Izručenje vlastitih državljana u svrhu izvršenja pravosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dopustit će se ako su ispunjeni uslovi propisani ovim Ugovorom za krivična djela organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca koja su kažnjiva prema pravu obje države ugovornice, ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje dvije godine.
- (3) Krivična djela organiziranog kriminala iz stavova (1) i (2) ovog člana su:
 - krivična djela za koja je propisana kazna zatvora u trajanju od četiri godine ili teža kazna koja su počinjena od strane organizirane zločinačke grupe, u skladu sa domaćim pravom,
 - organiziranje i pripadanje organiziranoj zločinačkoj grupi, u skladu sa domaćim pravom.
- (4) Krivična djela korupcije iz stavova (1) i (2) ovog člana su:
 - zloupotreba položaja od strane službenog ili odgovornog lica,
 - aktivno i pasivno protivzakonito posredovanje korištenjem uticaja,
 - aktivno i pasivno podmićivanje službenog lica,
 - aktivno i pasivno podmićivanje u privatnom sektoru,
 - pronevjera.

Izručenje vlastitih državljana za druga teška krivična djela Član 8.

- (1) Izručenje vlastitih državljana u svrhu krivičnog gonjenja dopustit će se ako su ispunjeni uslovi propisani ovim Ugovorom, osim za krivična djela iz člana 7. ovog Ugovora, i za teška krivična djela za koja se može izreći kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od deset godina ili teža kazna.
- (2) Izručenje vlastitih državljana u svrhu izvršenja pravosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dopustit će se ako su ispunjeni uslovi propisani ovim Ugovorom za krivična djela iz stava (1) ovog člana, ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje pet godina.
- (3) Odredbe stavova (1) i (2) ovog člana ne primjenjuju se na krivična djela genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina.

Preuzimanje izvršenja strane sudske odluke kojom su osuđeni vlastiti državljani Član 9.

- (1) Kada država ugovornica primi molbu druge države ugovornice za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili molbu za izručenje u svrhu izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode iz člana 7. i člana 8. ovog Ugovora u

odnosu na lice koje je njen državljanin, ona će odmah po određivanju pritvora u postupku izručenja to lice poučiti o mogućnosti izdržavanja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u državi čiji je državljanin na osnovu dvostranog sporazuma o međusobnom izvršavanju sudskeih odluka u krivičnim stvarima koji je na snazi u odnosima država ugovornica u trenutku prijema molbe za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili molbe za izručenje.

- (2) Ako je lice iz stava (1) ovog člana saglasno s tim, te ako su ispunjeni uslovi predviđeni sporazumom iz stava (1) ovog člana, država ugovornica koja je primila molbu za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili molbu za izručenje, obavijestiti će drugu državu ugovornicu da u roku ne dužem od 10 dana može podnijeti molbu za preuzimanje izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode.
- (3) Ako druga država ugovornica ne podnese molbu za preuzimanje izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u roku iz stava (2) ovog člana, protiv lica iz stava (1) ovog člana provest će se postupak izručenja.
- (4) Ako druga država ugovornica podnese molbu za preuzimanje izvršenja, zamoljena država odlučuje po toj molbi u skladu sa odredbama sporazuma iz stava (1) ovog člana, a molba za izručenje će se smatrati molbom za privremeno pritvaranje lica u svrhu osiguranja njegove prisutnosti do pravosnažnog okončanja postupka preuzimanja izvršenja sudske odluke.

Odbijanje izručenja zbog azila ili međunarodnopravnih obaveza

Član 10.

Izručenje će se odbiti:

- (1) ako lice čije se izručenje traži uživa azil na državnom području zamoljene države;
- (2) ako bi izručenje bilo u suprotnosti sa obavezama zamoljene države koje za nju proizilaze iz mnogostranih ugovora.

Princip *ne bis in idem*

Član 11.

- (1) Izručenje će se odbiti ako je lice čije se izručenje traži u zamoljenoj ili trećoj državi već pravosnažno osuđeno ili oslobođeno ili je postupak protiv njega pravosnažno obustavljen, za isto djelo/djela za koje/koja se izručenje traži.
- (2) Izuzetno od slučaja iz stava 1. ovog člana izručenje se može dopustiti ako je postupak pravosnažno obustavljen isključivo zbog procesnih razloga predviđenih pravom država ugovornica.

Zastara

Član 12.

Izručenje će se odbiti ako je prema pravu države moliteljice ili zamoljene države nastupila zastara krivičnog gonjenja ili izvršenja krivične sankcije.

Obostrana kažnjivost

Član 13.

Izručenje će se odbiti ako se traži zbog djela koje nije krivično djelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Krivično gonjenje zbog istog krivičnog djela u zamoljenoj državi

Član 14.

Izručenje se može odbiti ako se lice čije se izručenje traži zbog istog krivičnog djela krivično goni u zamoljenoj državi.

Princip teritorijalnosti

Član 15.

- (1) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog djela koje je u cijelosti ili djelimično počinjeno na državnom području zamoljene države.
- (2) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog djela počinjenog izvan državnog područja države moliteljice, i ako pravo zamoljene države ne dopušta krivično gonjenje za isto krivično djelo počinjeno izvan njenog državnog područja.

Amnestija

Član 16.

Izručenje će se odbiti za krivično djelo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ona nadležna za krivično gonjenje za to krivično djelo prema svom pravu.

Presuda donesena u odsutnosti

Član 17.

Kada država moliteljica traži izručenje lica u svrhu izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, izrečene protiv tog lica u njegovom odsustvu, zamoljena država će dopustiti izručenje ako država moliteljica u skladu sa svojim zakonodavstvom pruži jemstvo da će izručeno lice imati pravo na ponavljanje postupka koji će se provesti u njegovom prisustvu.

Odgoda izručenja i privremeno izručenje

Član 18.

- (1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži u zamoljenoj državi vodi krivični postupak ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog djela, različitog od onog za koje se traži izručenje, izručenje se može odgoditi dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude dok se krivična sankcija ne izvrši.
- (2) Ako bi zbog odgode izručenja u državi moliteljici mogla nastupiti zastara krivičnog gonjenja ili ako se u državi moliteljici moraju u prisustvu lica čije se izručenje traži provesti dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode, može se, na obrazloženu molbu države moliteljice, dopustiti privremeno izručenje tog lica radi provođenja tih dokaznih radnji. Dokazne radnje treba pobliže opisati u molbi.
- (3) Lice koje je privremeno izručeno ostaje lišeno slobode i na državnom području države moliteljice.

- (4) Država moliteljica će privremeno izručeno lice vratiti zamoljenoj državi odmah po provođenju radnji iz stava (2) ovog člana. Vrijeme provedeno u pritvoru u državi moliteljici uračunat će se u kaznenu sankciju koja će se izreći ili je izrečena u zamoljenoj državi.

Postojanje više zamolbi za izručenje
Član 19.

- (1) Ako izručenje zbog istog krivičnog djela traže država ugovornica i treća država, zamoljena država odlučuje o izručenju uzimajući u obzir sve okolnosti, posebno težinu krivičnog djela, mjesto izvršenja krivičnog djela, vrijeme podnošenja molbi za izručenje, državljanstvo lica čije se izručenje traži i mogućnost njegovog daljnog izručenja.
- (2) Ako se doneše odluka o izručenju treće državi, a molbe se odnose na različita djela, zamoljena država će drugoj državi ugovornici, zajedno s odlukom o molbi za izručenje, saopćiti je li saglasna sa eventualnim dalnjim izručenjem iz treće države drugoj državi ugovornici.

Pritvor u postupku izručenja
Član 20.

- (1) Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje, zamoljena država nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim pravom, licu odrediti pritvor, osim ako izručenje očigledno nije dopušteno.
- (2) U hitnim slučajevima, na konkretnu molbu nadležnog organa države moliteljice, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i prije prijema molbe za izručenje. U molbi se navodi postojanje jedne od isprava iz člana 4. tačke 2) ovog Ugovora i postojanje namjere podnošenja molbe za izručenje. Molba treba sadržavati i podatke o krivičnom djelu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vremenu i mjestu njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i, ukoliko je to moguće, opis lica čije će se izručenje tražiti.
- (3) Molba iz stava (2) ovog člana može se podnijeti putem ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa, diplomatskim putem ili putem Međunarodne organizacije kriminalističkih policija (INTERPOL), bilo kojim odgovarajućim sredstvom pisanog komuniciranja.
- (4) Međunarodna potjernica se smatra molbom za privremeno pritvaranje.
- (5) Zamoljena država mora bez odgode obavijestiti državu moliteljicu o tome da je pritvorila lice u skladu sa odredbama ovog člana.
- (6) Privremeni pritvor bit će ukinut ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4. ovog Ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od datuma pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtjev države moliteljice, može produžiti, ali ne duže od 40 dana od datuma pritvaranja.
- (7) Puštanje na slobodu ne sprječava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje
Član 21.

- (1) Zamoljena država mora o molbi za izručenje odlučiti bez odgađanja, te o svojoj odluci obavijestiti državu moliteljicu.
- (2) Odluka kojom se u cijelosti ili djelimično odbija izručenje mora biti obrazložena.

Pojednostavljeni izručenje
Član 22.

- (1) Zamoljena država može lice čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja traži, izručiti po pojednostavljenom postupku, ako to lice pred nadležnim sudom zamoljene države eksplicitno izjavi da je saglasno sa ovakvim načinom izručenja i ako su ispunjene pretpostavke za izručenje.
- (2) U slučaju pojednostavljenog izručenja nije potrebno podnošenje molbe za izručenje iz člana 4. ovog Ugovora, međutim, zamoljena država, ukoliko to smatra potrebnim, može zatražiti određene podatke i dokumente od države moliteljice.
- (3) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima učinak izručenja u redovnom postupku.

Princip specijalnosti
Član 23.

- (1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode ili izručeno trećoj državi zbog krivičnog djela počinjenog prije izručenja, a koje nije predmet izručenja.
- (2) Uslovi iz stava (1) ovog člana neće se primijeniti:
 - 1) ako se izručeno lice izričito odreklo primjene principa iz stava (1) ovog člana;
 - 2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnost, nije u roku od 45 dana od datuma njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo državno područje države ugovornice kojoj je bilo izručeno, ili ako se nakon napuštanja tog državnog područja, na njega ponovno vratio;
 - 3) ako država ugovornica koja je lice izručila da saglasnost, u svrhu čega se podnosi molba popraćena dokumentacijom iz člana 4. ovog Ugovora i sudskim zapisnikom s izjavom izručenog lica o krivičnom djelu iz stava (1) ovog člana o kojoj se odlučuje u primjerenom roku.
- (3) Ako se nakon izručenja, tokom krivičnog postupka u državi moliteljici, promijeni pravna kvalifikacija krivičnog djela za koje je dopušteno izručenje, izručeno lice se može krivično goniti i osuditi za to djelo samo ako je izručenje dopušteno prema novoj pravnoj kvalifikaciji.

Daljnje izručenje trećoj državi
Član 24.

- (1) Osim u slučaju iz člana 23. stava (2) tačke 2) ovog Ugovora država moliteljica može samo uz saglasnost zamoljene države lice koje joj je izručeno dalje izručiti trećoj državi koja ga traži zbog krivičnog djela počinjenog prije predaje.
- (2) Uz molbu za davanje saglasnosti za daljnje izručenje trećoj državi dostavlja se dokumentacija iz člana 4. ovog Ugovora na kojoj se zasniva molba za izručenje treće države.

- (3) Zamoljena država će donijeti odluku o molbi iz stava (2) ovog člana u primjerenom roku.

Uračunavanje pritvora u krivičnu sankciju
Član 25.

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog djela zbog kojeg je izručeno, vrijeme provedeno u pritvoru uračunava se u krivičnu sankciju.

Predaja lica koje se izručuje
Član 26.

- (1) Ako se izručenje dopusti, zamoljena država će državu moliteljicu obavijestiti o mjestu i vremenu predaje, kao i o vremenu koje je traženo lice provelo u pritvoru radi izručenja.
- (2) Lice čije je izručenje dopušteno može se pustiti na slobodu, ako ga nadležni organ države moliteljice ne preuzme u roku od 10 dana od datuma utvrđenog za predaju.
- (3) Ako predaja lica čije je izručenje dopušteno nije moguća zbog vanrednih okolnosti, država ugovornica na čijoj su strani ove okolnosti nastale će o tome obavijestiti drugu državu ugovornicu radi postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Ponovna molba za izručenje
Član 27.

Ako izručeno lice na bilo koji način izbjegne krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije, a nađe se na državnom području zamoljene države, moći će biti izručeno na ponovljenu molbu. U tom slučaju nije potrebno uz molbu prilagati dokumente iz člana 4. ovog Ugovora, ako su još uvijek na raspolaganju zamoljenoj državi i ako se nisu promijenile okolnosti pod kojima je podnesena prvobitna molba za izručenje.

Predaja predmeta
Član 28.

- (1) Predmeti ili isprave mogu se zaplijeniti i predati drugoj državi ugovornici, ako o tome postoji odluka nadležnog organa države moliteljice.
- (2) Ako se dopusti izručenje lica, zamoljena država će, i bez posebne molbe, dopustiti predaju predmeta:
 - 1) koji se mogu upotrijebiti kao dokazno sredstvo;
 - 2) koje je lice koje se izručuje, pribavilo krivičnim djelom ili unovčavanjem predmeta koji potiču od počinjenja krivičnog djela.
- (3) Ako izručenje koje bi prema ovom Ugovoru bilo dopušteno, nije moguće jer je lice koje treba izručiti pobeglo ili umrlo, ili ga nije moguće pronaći na državnom području zamoljene države, predaja predmeta će se unatoč tome dopustiti.

Postupak predaje predmeta

Član 29.

- (1) Predaja predmeta se obavlja prema pravu zamoljene države. Mjesto, vrijeme i način predaje predmeta dogovoriti će i predaju provesti INTERPOL država ugovornica.
- (2) Prava zamoljene države i trećih lica na predmetima iz člana 28. stava (2) ovog Ugovora ostaju nedirnuta. Ako postoje takva prava, država moliteljica će predmete, po okončanju postupka, što prije i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako bi takva prava bila povrijeđena predajom, predaja se neće dopustiti.
- (3) Predaja predmeta radi vraćanja oštećenom može se izvršiti uz saglasnost druge države ugovornice i prije nego je dopušteno izručenje.
- (4) Zamoljena država može odgoditi predaju predmeta ili isprava, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.
- (5) Država moliteljica će vratiti predmete ili isprave zamoljenoj državi, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država toga ne odrekne.

Primjena prava i obavijesti **Član 30.**

- (1) Ako ovim Ugovorom nije određeno drugačije, na postupak u vezi izručenja i na pritvor na državnom području zamoljene države, primjenjuje se pravo zamoljene države.
- (2) Ako se lice izručuje u svrhu krivičnog gonjenja, država moliteljica će obavijestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravosnažnu odluku.

Tranzit **Član 31.**

- (1) Tranzit lica koje treća država izručuje jednoj državi ugovornici preko državnog područja druge države ugovornice, odobriti će se po dostavi molbe za tranzit, a koja treba sadržavati dokumentaciju iz člana 4. ovog Ugovora.
- (2) Država ugovornica od koje se traži odobrenje za tranzit može odbiti molbu za tranzit preko svog državnog područja ako se radi o licu protiv kojeg se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena, ili ako bi prema mišljenju te države tranzit mogao štetiti njenim interesima.
- (3) Država ugovornica od koje se traži odobrenje za tranzit odbiti će molbu za tranzit preko svog državnog područja vlastitog državljanina, osim ako treća država izručuje to lice državi ugovornici za krivična djela iz članova 7. i 8. ovog Ugovora počinjena nakon potpisivanja ovog Ugovora.
- (4) Bez saglasnosti države koja je dopustila izručenje traženog lica, država ugovornica preko čijeg državnog područja se obavlja njegov tranzit, ne smije to lice goniti niti protiv njega izvršiti krivičnu sankciju zbog krivičnog djela koje je počinjeno prije tranzita.
- (5) Tokom tranzita zamoljena država će lice koje se provodi držati u pritvoru.

Troškovi

Član 32.

- (1) Troškove izručenja snosi država ugovornica na čijem su državnom području nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država koja je tražila odobrenje za tranzit.
- (3) Troškove prijevoza avionom snosi država koja je predložila takav prijevoz.

Završne odredbe **Član 33.**

- (1) Ministarstva nadležna za poslove pravosuđa država ugovornica održavati će redovne konsultacije, najmanje jedanput godišnje, radi razmatranja provođenja ovog Ugovora i rješavanja sporova proizašlih iz tumačenja ili primjene ovog Ugovora.
- (2) Sporove u vezi tumačenja ili primjene ovog Ugovora koji se ne riješe na način predviđen u stavu (1) ovog člana, rješiti će države ugovornice diplomatskim putem.

Član 34.

Odredbe članova 7. i 8. ovog Ugovora primjenjuju se samo na krivična djela počinjena nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora.

Član 35.

- (1) Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom prijema posljednjeg pismenog obavještenja kojim države ugovornice obavještavaju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutrašnjih pravnih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.
- (2) Ovaj Ugovor privremeno se primjenjuje od datuma njegovog potpisivanja.
- (3) Ovaj Ugovor se sklapa na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može otkazati ovaj Ugovor u svako doba, pismenim obavještenjem drugoj državi ugovornici, diplomatskim putem. U tom slučaju, Ugovor prestaje šest mjeseci od datuma prijema obavještenja o otkazu.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 28. novembra 2012. godine, u dva originala, svaki na službenim jezicima Bosne i Hercegovine (bosanskom, hrvatskom i srpskom) i na hrvatskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

ZA REPUBLIKU HRVATSKU